

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Свиленград, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20225620200304 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ №351А-11 от 19.04.2022 година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **АС. В. ИЛ. с ЕГН ******* от гр.Свиленград, ул.”*****” №18, област Хасково, за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

Жалбоподателят **АС. В. ИЛ.** моли за пълна отмяна на обжалвания акт. Твърди, че не бил извършил нарушението, за което бил санкциониран, тъй като сигнала, който бил подал на спешния телефон бил верен, но проверката от полицейските служители не била извършена по подходящ начин, поради което се приело, че сигнала който подал бил неверен. По изложените доводи моли съда да отмени обжалваното НП, като незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание не се явява, за него се явява адв.И., който поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Доразвива доводите си изложени в жалбата.

Не претендира присъждане на направените по делото разноски.

Административнонаказващият орган /АНО/ - **Началника на РУ**

Свиленград, не изпраща представител и не взема становище.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

От приетите писмени доказателства по делото, както и от свидетелските показания на Ил. Ат. Т. и Н. К. Н. се установява, че на 11.02.2022г. около 13,40ч. на тел.112 бил получен сигнал от лице от мъжки пол, което се представило с имена- А.И. и заявило, че видял как митничарите вземали от автомобилите от 40 до 50 лева.

Сигналът бил предаден на ОДЧ при РУ Свиленград, който изпратил на място дежурен автопатрул . На място служителите Н. К. Н. и Ил. Ат. Т. посетили МП Капитан Андреево и установили, че на митническият пункт пристигнал лек автомобил Опел с рег. № Х 8296 КТ, управляван от жалбоподателя. След извършена митническа проверка на пренасяните от жалбоподателя стоки, същите били задържани с митническа разписка до тяхното обмитяване.

Снето било сведение от жалбоподателя, в което същият описва преминаването му през митническия пункт, задържането на пренасянето от него стока за обмитяване, както и че след заплащане на дължимото мито, доколкото се наложило да чака на митницата, тъй като нямало връзка и митническите служители не могли да установят дали действително е заплатил дължимото мито, същият се ядосал и подал сигнал на тел.112, че митничарите вземали от всеки автомобил пари/40-50 лева/, което не било вярно.

След така извършената проверка , събраните по делото писмени доказателства и установяването на самоличността на подалия сигнал на спешния тел.112, срещу жалбоподателя- св. Н. К. Н., в присъствието на свидетеля Ил. Ат. Т. съставил на 21.02.2022г. Акт за установяване на административно нарушение изведен с № 351А-11/22.02. 2022год., в присъствието на жалбоподателя, който акт му бил предявен и връчен екземпляр от него срещу подпис, като жалбоподателя вписал, че описаното било вярно.

Срещу Акта в законно установения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение.

Материалите по образуваната АНПр били изпратени на ОП Хасково, която изпратила по компетентност на РП Хасково, ТО Свиленград за образуване на наказателно производство срещу жалбоподателя, но с Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 15.04.2022г., наблюдаващият прокурор е отказал да образува такова, като е приел, че е налице извършено адм.нарушение.

Процесното постановление е било изпратено на АНО и входирано в регистратурата на АНО на 18.04.2022г.

Въз основа на Акта е издадено обжалваното **Наказателно постановление /НП/ №351А-11 от 19.04.2022 година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **АС. В. ИЛ. с ЕГН ******* от гр.Свиленград, ул."*****" №18, област Хасково, за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

По делото е приложена и Заповед с рег.№2656/14.12.2011г. на Директора на ОД на МВР Хасково, с която упълномощава началниците на РУ при ОД на МВР Хасково да издават наказателни постановления относно установени адм.нарушение по ЗНССПЕЕН 112.

Налична е и Заповед с рег №3121з-856 от 10.08.2016 на Министъра на вътрешните работи, с която същият упълномощава на основание чл.29 и чл.30, ал.1 и ал.2 от ЗНССПЕЕН 112 държавните служители които имат право да съставят актове за установяване на административни нарушения и да извършват проверки по ЗНССПЕЕН 112.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели –Н. К. Н. и Ил. Ат. Т.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите Н. К. Н. и Ил. Ат. Т. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да го провокира да съставя АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им

качество – служители на РУ Свиленград, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията и на свидетелите не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото.

Идентична правна оценка се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката и приетите допълнително в о.с.з., приобщени по реда на чл.283 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, а именно: писма, сведение Постановление за отказ да се образува наказателно производство и Заповед с рег №2656 от 14.12.2011г. на Директора на ОД на МВР Хасково, Заповед с рег №3121з-856 от 10.08.2016 на Министъра на вътрешните работи, които не се оспориха от която и да е от страните, като съдът също ги кредитира за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*При така установената фактическа обстановка и при условията на чл.84 от ЗАНН, вр.чл.14 от НПК, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Жалбата е **допустима**, тъй като е подадена от надлежно лице, подадена е в предвидения **14– дневен срок**.

Преценена по същество, жалбата се явява **основателна**.

Настоящият съдебен състав ,приема ,че в хода на проведеното административно наказателно производство са допуснати нарушения на процесуалните правила, които са достатъчно основание за отмяна на обжалваното НП и прави безпредметно разглеждането на въпросите по съществуващото на делото .

Според чл. 3, ал.1 от ЗНССПЕЕН, единният европейски номер 112 (ЕЕН

112) се използва при необходимост от спешна помощ при различни рискове за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите.

Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗНССПЕЕН112 „забранява се ползването на ЕЕН 112 не по предназначение, автоматичното му избиране от електронни устройства, с изключение на "eCall" повикванията и пускане на предварително записани съобщения, както и за предаване на неверни и заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ“.

При нарушаване на тези забрани, гражданите носят административнонаказателна отговорност по вид и в размери, определени в закона.

В нормата на **чл. 37** от същия закон, е предвидено, че **който ползва не по предназначение ЕЕН 112**, се наказва с глоба от 200 до 1000 лева, а в **чл. 38, ал. 1** е предвидено, че който предава чрез ЕЕН 112 **неверни или заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ**, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Съдът намира, че в настоящият случай **е налице смесване на две различни хипотези**, визирани в чл. 28, ал. 1 от ЗНССПЕЕН - когато спешният телефон се ползва не по предназначение, което нарушение се санкционира по чл. 37 от закона и когато спешният телефон се ползва за предаване на невярно и заблуждаващо съобщение или сигнал за помощ, което се санкционира по чл. 38 от закона.

Предаването на невярно съобщение или сигнал за помощ и ползването не по предназначение на спешния телефон не са равнозначни.

В първият случай се съобщава за инцидент, който по съдържание налага ангажиране на спешна помощ с оглед риск за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите, т.е. по съдържание предаденото съобщение е в съответствие с визираното в чл. 3, ал. 1 от ЗССПЕЕН, но същевременно не отговаря на обективната действителност, а във втория случай спешният телефон се ползва не в съответствие с визираното в чл. 3, ал. 1 от ЗНССПЕЕН, т.е. самото съдържание на сигнала изключва необходимостта от спешна помощ.

В конкретният случай така, както е описано деянието в АУАН и Наказателното постановление не става ясно за коя от хипотезите, предвидени в нарушената разпоредба, е наложено наказание, тъй като са възпроизведени две самостоятелни хипотези от текста на чл. 28, ал. 1 от ЗНССПЕЕН 112, а именно - „използва не по предназначение единния европейски номер за

спешни повиквания 112, като..... е установено,че подадения сигнал от жалбоподателя не отговарят на истината “.

За пълнота на изложението следва да се има предвид и следното: установената по делото фактическа обстановка, че административно-наказаният е подал сигнал за извършването на престъпление/вземане на подкуп/на спешен номер 112, адресиран до полицейските органи, като същият е бил наясно,че такова не се извършва в момента,което безспорно изпълва хипотезата на чл.28,ал.1 от ЗНССПЕЕН112 /хипотеза предпоследна,а именно -предаване на неверни и заблуждаващи съобщения/.

От друга страна в подадения сигнал липсват твърдения за необходимост от спешна помощ с цел защита на живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите. Последното се установява от приобщените по делото писмени доказателства,както и от разпита на самият актосъставител.

Следва да се отбележи, че подателят на сигнала нито е компетентен, нито е длъжен да осигури и да докаже пред органите на МВР твърденията си, че евентуално се извършва или ще се извърши престъпление или нарушение. Установяването на противоправното деяние е задача, възложена на органите на МВР със Закона за МВР. В съответствие с тези свои задължения законосъобразно полицейските органи са се отзовали на подадения сигнал за евентуално извършване на нарушение / престъпление, тъй като дейността по предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения е тяхна основна дейност, възложена им със закон, видно от чл. 30а, ал. 1 от ЗМВР.

Това, че полицейският екип получил сигнала чрез телефон 112 е квалифицирал сигнала като спешен, както и обстоятелството, че не установил извършване на престъпление или нарушение, тъй като не са установили, че митническите служители са вземали пари от преминаващите през държавната граница пътуващи, **не означава**, че последния е нарушил забраната по чл. 28, ал. 1 от Закона за ЕЕН 112, като **е използвал тел.112 не по предназначение**.

От така подадения сигнал е явно, че полицейските органи са сезирани за осъществяване на превантивните си функции, възложени им със Закона за Министерството на вътрешните работи.

Съгласно чл. 30а, ал. 1 и ал. 2, т. 3 и т. 4 от ЗМВР, превантивната дейност е дейност по предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения, която се осъществява чрез индивидуална и обща превенция. Според ал. 2 дейността по ал. 1 се осъществява чрез: 3. разработване и

осъществяване на мероприятия за установяване на лица, замислили или подготвящи престъпления или други правонарушения, и вземане на мерки за разубеждаването им; 4. осъществяване на мероприятия за преустановяване на изпълнителното деяние, предотвратяване настъпването на престъпните му последици и ограничаване на техните размери.

ЗНССПЕЕН 112 урежда обществени отношения, различни от дейността по предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения, възложена на служителите на МВР. Целта на този закон, съгласно чл. 2 от същия е да осигури намесата на службите за спешно реагиране при получаване на сигнал за помощ при спешни случаи с цел защита на живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите.

Сочената за нарушена норма на чл. 28, ал. 1 от Закона, както и санкционната норма на чл. 38, ал. 1 не могат да се разбират и тълкуват в противовес и при несъответствие с тази цел, която е изрично посочена в чл. 2 на същия и е получаване на помощ от службите за спешно реагиране при спешни случаи с цел защита на живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите.

В съответствие с тази цел следва да се разбират и ползваните в ЗНССПЕЕН 112 понятия "неверни и заблуждаващи съобщения", т. е. те следва да се разбират като неверни и заблуждаващи съобщения, съдържащи сигнали за нужда от спешна намеса с цел оказване на спешна помощ.

Общозвестно е обстоятелството, че гражданите не разполагат с друг телефон за връзка с органите на МВР освен единният европейски номер 112, т. е. само на този номер граждани могат да се свържат с органите на реда, за да осигурят тяхната намеса в различни ситуации от ПТП – та и сигнали за дребни правонарушения или престъпления, неналагащи спешна намеса до помощ, отнасяща се до визираните в ЗНССПЕЕН 112 сигнали, налагащи спешна намеса за оказване на спешна помощ.

Презумцията е, че полицейските служители разполагат с експертни знания и професионален опит, позволяващи им да разграничат случаите, в които се налага да окажат спешна помощ, т. е. да действат като екип за спешно реагиране за спасяване живота, здравето, имуществото на гражданите от случаите, когато по сигнал на гражданин извършват превантивната дейност по евентуално предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения и при които няма първоначални данни за необходимост от спешна помощ.

От установените по делото безспорни факти е явно, че отзовавайки се на подадения от жалбоподателя сигнал за евентуално извършване на нарушение, полицейският екип не е действал в качеството си на спешен екип за незабавно реагиране и оказване на спешна помощ по смисъла на ЗНССПЕЕН 112, а е извършвал друга своя основна дейност, възложена му със закон, а именно превантивна дейност по смисъла на чл. 30а, ал. 2, т. 4 от ЗМВР.

В този смисъл, чл. 12, ал. 1 от ЗНССПЕЕН, предвижда, че когато от получената информация се установи, че повикването не изисква намеса на службите за спешно реагиране, но е свързано с функциите на местната администрация или на териториалните звена на министерства или на други административни структури, информацията са предава на съответната структура за предприемане на необходимите действия, което безспорно е сторено.

Казано с други думи, подаването по тел. 112 на сигнал за даване на подкуп /престъпление по НК /, само по себе си не е противоправно поведение ,ако се установи,че сигнала отговаря на обективната действителност.

Друг е въпросът дали по време на проверката са издирени лицата присъстващи на място за които жалбоподателя е подал сигнала ,че им се вземат от митническите служители пари,за да се приеме за безспорно доказано,че подателя на сигнала е подал невярно съобщение,тъй като самият актосъставител пред настоящият съдебен състав,твърди че не са могли да установят лицата ,които са били на място,но тъй като след няколко дни успели да открият жалбоподателя,който пред тях си признал,че бил ядосан и подал сигнала,който сигнал не бил верен,което както се посочи по горе безспорно изпълва хипотеза предпоследна на чл.28,ал.1 от закона,а именно - използване на спешния телефон за подаване на невярно съобщение,а не както е посочено в АУАН и НП в условията на кумулативност използване на спешния тел.112- не по предназначение.

Постановеното в тези условия наказателно постановление, без съмнение следва да бъде отменено изцяло.

Относно разноските по делото

По делото не се претендират разноски от страните ,поради което съдът не дължи произнасяне

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 3,т.2** **вр с ал.2,т.1 от ЗАНН**, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно **Наказателно постановление /НП/ №351А-11 от 19.04.2022 година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **АС. В. ИЛ.** с ЕГН ***** от гр.Свиленград, ул.”*****” №18, област Хасково, за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____